

Lackfi János

Pirosas

Igy a tél
derekán
csupa méz
a szobám,
eleven
takarót
ma a hő
meg a fény
tereget
ki reám.

Pirosas
erezet
heviti
fületem,
ha a kéz
ha a láb
odakinn
lefagyott
idebenn
bizsereg.

Papiros-
kuszaság
lepi be
a szobát,
közepén
ülök én,
s lelek egy
katicát:
megy az asz-
talon át.

Odakap
a kezem,
ha nem is
ügyesen,
ruganyos
a papír,
katicám
sebesen,
tűnik el,
hova lett?
keresem.

A bogár
örömét
adom át
ma tehát,
valami
pirosast,
elevent,
ha elő
se kerül,
ugyis ő-
zi a vers
idelent,
odafent!